

os dog ikke her stille os overfor Kjøbstædernes Befolkning — vi maae erindre, at det er en tvungen Sag at asurere i den almindelige Brandforsikkring — med en saadan Mistænktsomhed, at vi her sige, at Retten til om 10 Aar at kunne sige sig fri for Justitsministerens Tilsyn skulde de ikke have, den tør vi ikke betro dem. Seg haaber, at Fleertallet ikke vil gaae ind paa denne Udvalgets Betragtning. Naar man seer efter, hvad det ærede Udvalg i sin Betragtning har fremført til Forsvar derfor, vil man ogsaa finde, at det er ganske mærkværdige Grunde, der ere fremførte; man synes at ville antyde, at Kjøbstæderne selv skulde være bange for at faae en saadan Ret. Dersom det ærede Udvalg havde Ret deri, vilde det virkelig være meget betegnende; det vilde være meget betegnende, hvis Kjøbstæderne heri Landet stode paa det Standpunkt, at de ikke turde modtage en saadan Ret, som den lovgivende Magt her vil give dem, at de ikke turde troe, at deres Repræsentanter bedst og sikkest kunde betroes en saadan Ret. Det er en Mistænkkeligjørelse overfor Kjøbstæderne, som jeg meget vil fraraade, at man gør sig skyldig i paa dette Omraade. Det hedder, at der kunde tænkes Omstændigheder, under hvilke et Repræsentantskab ikke vilde have tilstrækkelig Die for Betydningen af Justitsministerens Tilsyn, men er det dog ikke mærkværdigt, at man tænker sig, at dette skulde være urigtigt? Seg anseer det netop for at være det Duffelige, om Omstændigheder og Forhold maatte forandre sig saaledes, at Repræsentantskabet til den Tid maatte have tilstrækkelig aabent Die for, at det gjorde bedst i at frigjøre sig for Justitsministerens Tilsyn, men derfra gaaer Udvalget ikke ud; det gaaer ud fra, at Repræsentantskabet ikke vil have tilstrækkelig Die for Betydningen af at blive under Formynder-skabet. Dernæst hedder det: „Man kan tænke sig, at den gjorde Prøve med en Selvstyrelse under Justitsministerens Tilsyn havde alt Andet end svaret til Forventningene, at efter de 10 Aars Forløb Foreningen bestyredes af et uheldigt sammensat eller af uheldige Indflydelse paaavirket Repræsentantskab“. Ja, dette Raasonnement kan man virkelig opstille for en hvilkensomhelst Bestyrelse af en hvilkensomhelst

Indretning. Dersom det skulde betyde Noget, at man kan tænke sig, at Valget af Bestyrelse vil være uheldigt, at der til en given Tid kan gjøre sig uheldige Indflydelse gjældende, veed jeg ikke, hvor man skulde opgive Statens Tilsyn; man maatte da beholde det i alle Forhold. Vi gaae jo netop ud fra, som vor fulde Overbeviisning, at det er ved Borgernes Selvstyrelse, at det Rette skal komme frem, og at det er urigtigt, at Staten opstiller sig som Controllour og Formynder for slige private Indretninger. Udvalgets Forslag viser en Mistanke til vor hele constitutionelle Udsvikling, som ikke kan andet end høilig forundre mig. Seg vil haabe, at disse Grundsetninger ikke finde nogen Anslang her i Salen; jeg vil haabe, at man siger til sig selv, at samtlige vore Kjøbstæder vilde vide at skaffe sig Repræsentanter, som til enhver Tid ville have en heldig Indflydelse paa Bestyrelsen af deres Anliggender. Spørgsmaalet er her om, hvad der er heldigt eller ikke heldigt, men jeg troer, at dersom hvert enkelt Medlem af det ærede Udvalg nærmere skulde betegne, hvad han vil ansee som en heldig Indflydelse, vilde de slet ikke være enige derom. Udvalget er blevet enigt om Ordet og om at antyde, at der var Fare for, at det vil blive et uheldigt Repræsentantskab, men jeg troer virkelig ikke, at man vilde kunne blive enig, hvis man skulde domme om, hvorvidt ethvert enkelt Repræsentantskab var heldigt eller ikke. Seg siger, at ethvert Repræsentantskab, der fremkommer gennem Valg af en saadan Forening eller en saadan Institution, til det givne Dieblik er den bedste Repræsentation. Man kan fra andre Sider domme om den, hvorledes man vil, saa er det dog den, der i Dieblikket har faaet det Stempel paa sig, som er det Ænfeste, der paa nogen Maade kan give en almindelig gyldig Dom om, hvad der er et heldigt Valg. Naar man stiller sig over de praktiske Forhold og udenfor den virkelige Verden, kan der maaskee i mange, ja maaskee i de fleste Tilfælde, paavises, at Valget ikke er heldigt, men naar man stiller sig midt i de praktiske Forhold og i den virkelige Verden, gives der ikke nogen anden berettiget Dom over, hvad der er en heldig Bestyrelse, end